

осетри по-вече отъ 80 килогр. тежки. Нъ риболовството е малко, по нѣмане риболовци: порѣчието е около 2 милиона чет. килом., само съ 300,000 жит.

Ленорманъ (*Карлъ*). Французски египтологъ, род. въ Парижъ (1802—1859), билъ инспекторъ на изящнитѣ искусства, посѣтилъ Египетъ съ Шамполйона въ 1828, замѣстилъ Гизо въ Сорбоната отъ 1835 и станжлъ професоръ на египтологията въ Collège de France въ 1849. Съчиненията му сж главно слѣднитѣ: *За съвременнитѣ хждожници* (1833, 2 т.); *Нумизматическо и глиптическо съкровище* (1836—1850, 5 т. in-fol.); *Въведение въ источната история* (1838); *Музей на египетскитѣ старини* (1842, in-fol.); *Отборъ грънчарски паметници* (1844—1857, 3 т.); *Исторически въпроси* (1845, 2 т.). Освѣнъ това, Л. е обнародвалъ много учени записки и редактиралъ le Correspondant до 1855.

Лента, *холанд.* Ширитъ, кордела.

Lenfo, *итал.* Музикаленъ терминъ: бавно.

Ленъ (*Linum*). Едногодишно растение отъ семейството на леновитѣ (*Lineae*). Съжтъ го за якитѣ влакна на стеблцето му, отъ които правѣтъ прежда, и за сѣмето му. Стеблцето му става отъ 30 до 60 сантим. високо и е само горѣ расклонено. Плодътъ е валчеста корубка съ кахвяви гладки сѣмена, наречени *ленено сѣме*. Франция, Белгия и Холандия най-много се славѣтъ съ леновата си промишленостъ; французското леноно платно е неподобно. Англия (главно Ирландия и Шотландия) изнася на годината ленени манифактури и прежда за 180 милиона лева; и леноното ѝ

производство за домашно потрѣбение се прѣсѣмѣта на 250 милиона лева. Л. у насъ съжтъ по планинскитѣ мѣста въ добрѣ прѣорани ниви. Лененото масло има доста голѣмо употрѣбение, както въ лѣкарството, така и въ индустрията; въ лѣкарството се употрѣбѣва и брашно отъ ленено сѣме. Л. е прѣнесенъ въ Европа отъ Мала Азия. Най-староврѣменнитѣ египетски мумии показватъ, че леноното платно е било твърдѣ рано въ употрѣбение у египтянетѣ.

Лео (*Леонардо*). Единъ отъ забѣлжителнитѣ дѣятеле въ историята на музиката, род. въ Неаполъ (1694—1742). Училъ се при знаменития Александра Скарлати, и станжлъ основателъ на нова неаполитанска школа, която имала грамадно влияние на по-нататѣшното развитие на музиката не само въ Италия, а и въ цѣла Европа. Л. билъ професоръ въ консерваторията на св. Онуфрия въ Неаполъ, и композиторъ при кралевската капела. Оставилъ е много съчин., отъ които забѣлжителни сж оперитѣ: *Sophonisba* (1718), *Demonfonte*, *Olimpiada*, *Cajo Gracco* (1720), *Tamerlano* (1722), комическа опера: *Contecta dell'amore e della virtù*, прочуто осмогласно *Miserere alla capella*. Характерътъ на Л-та музика състави едно слияние на високия, строгия и грандиозния контрапунктенъ стилъ съ новия стилъ, по-вече воленъ, изященъ и одушевенъ.

Лео (*Хенрихъ фонъ*). Германски историкъ (1799—1878), който е билъ професоръ въ Хале отъ 1830. Въ първитѣ си самостоятелни трудове, страстни и субективни, жлъчно критикувалъ великия отпослѣ Ранке. Отъ всичкитѣ Л-ви съчинения не е из-